

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย*

อัสณิกา สายน้ำเย็น¹ รัตนดิกุล บัวจันทร์² วริทธิ์ สร้อยจาตุรนต์³
ศุภธิดา นันตะภูมิ⁴ พรเทพ สุวรรณศักดิ์⁵ ชิดชนก เทพบัณฑิต⁶

(วันที่รับบทความ: 11 มีนาคม 2564; วันที่แก้ไขบทความ: 3 กันยายน 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 15 กันยายน 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึงอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาญี่ปุ่นและสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นของผู้นำเที่ยวในชุมชน และ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้คือผู้นำเที่ยวในชุมชนจำนวน 20 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นที่พัฒนาเป็นรูปแบบแผ่นป้าย QR-Code 2 รูปแบบ คือ QR-Code แนะนำกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว และ QR-Code เรียนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้นำเที่ยวในชุมชน โดยตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 มีค่าความเหมาะสมใช้ได้ 2) ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมการใช้ภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น พบว่าคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และ 3) ผลประเมินความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

คำสำคัญ: สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น, ส่งเสริมการท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวโดยชุมชน

* ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประจำปี 2563

^{1,2,3,4,5,6} อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, E-mail: anniaibyou@gmail.com

The Development of Japanese Multimedia to Promote Tourism in Pa Teung Sub-district Community, Mae Chan District, Chiang Rai *

Annika Sainamyen¹ Rattikun Buachan² Warit Soijaturon³

Supatida Nantapoom⁴ Porntep Suwannasak⁵ Chidchanok Thepbundit⁶

(Received: March 11, 2021; Revised: September 3, 2021; Accepted: September 15, 2021)

Abstract

This research aimed 1) to develop Japanese multimedia to promote tourism in Pa Teung Sub-district Community, Mae Chan District, Chiang Rai, 2) to compare pretest and posttest learning achievement of Japanese language and Japanese multimedia skills of local tour guides, and 3) to evaluate the satisfaction toward the Japanese multimedia. The participant of this research was 20 local tour guides in the study area.

The finding found that 1) Japanese multimedia in the QR-Code format of two separate forms; QR-Code for introducing the local visiting area, and QR-Code for studying Japanese for local tour guides, examining by three specialists with the Index of Consistency (IOC) equaled 1.00 considering as suitable for use; 2) the achievement of using Japanese multimedia showed that the post-result was higher than the pre-result with statistically significance equaled 0.5; and 3) the satisfaction toward the Japanese multimedia was at “very satisfied” level, with the average ($\bar{x}=4.47$, S.D.= 0.50).

Keywords: Japanese multimedia, Tourism promoting, Community-based tourism

* This Research granted by Research and Development Institute, Chiang Rai Rajabhat University, 2020

^{1,2,3,4,5,6,} Lecturer, Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University, E-mail: anniaibyou@gmail.com

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มีการขยายตัวสูงและมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเป็นแหล่งรายได้ นำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการสนับสนุนการท่องเที่ยวเมืองรองในภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้จำกัดเพียงนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น จากการวิเคราะห์ทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติจากแหล่งข้อมูลสื่อสังคมออนไลน์ของ “ไลน์ทรี” พบว่าเมืองรองที่นักท่องเที่ยวรู้จักส่วนใหญ่คือ จังหวัดเชียงราย โดยเป็นเมืองรองที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติเป็นบวกมากที่สุดถึงร้อยละ 66 (สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2561) หากพิจารณาจากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2563 จังหวัดเชียงรายมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 114,595 คน เป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ในภาคเหนือรองจากจังหวัดเชียงใหม่ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ซึ่งจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่อยู่เหนือสุดของประเทศไทย มีความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายประเภท เช่น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ และท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และ สปป.ลาว ตามลำดับ (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงราย, 2559) โดยในปี 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาท่องเที่ยวและเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย จำนวน 23,672 คน (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559 อ้างถึงใน กรวรรณ สังขกร และ ศันสนีย์ กระจำ โคม, 2019)

ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงรายตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำจัน ทางด้านทิศตะวันตกของอำเภอแม่จัน สภาพภูมิประเทศเป็นเนินเขา ซึ่งเป็นอำเภอที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง มีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงาม และมีชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ 8 ชาติพันธุ์ โดยในแต่ละชาติพันธุ์มีภาษา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ วิถีชีวิตที่สั่งสมและสืบทอดกันมายาวนานของคนในชุมชน กล่าวได้ว่ามีความสมบูรณ์และความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ที่สามารถให้นักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้ศึกษาเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการมาท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและเรียนรู้วัฒนธรรม (Nindum et al, 2018)

จากงานวิจัยของปฏิพันธ์ อุทยานกุล และคณะ (2562) ที่ได้พัฒนาคู่มือมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและพัฒนาโมบายแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยใช้องค์ความรู้ทางภาษา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่าทั้งคู่มือมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและโมบายแอปพลิเคชันทำให้คนในชุมชนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาจีนกับนักท่องเที่ยวได้ และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติมากยิ่งขึ้น แต่ประภาศิต เขมมิกู ผู้นำหมู่บ้านหล่อโยได้กล่าวว่า “คู่มือมัคคุเทศก์ท้องถิ่นทำให้คนในชุมชนสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้แค่เพียงภาษาอังกฤษและภาษาจีนเท่านั้น แต่จะดีกว่านี้หากมีเครื่องมือที่ทันสมัยช่วยในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น เพราะในพื้นที่ตำบลป่าตึงนี้มีนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้วย” (สัมภาษณ์, 4 กรกฎาคม 2563) การให้ข้อเสนอแนะของผู้นำหมู่บ้านหล่อโย

สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการสื่อสารในกรณีที่นักท่องเที่ยวเป็นชาวญี่ปุ่น ซึ่งการท่องเที่ยวโดยชุมชนก็มักประสบปัญหาด้านการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพราะนักท่องเที่ยวส่วนมากมักเดินทางเข้ามาด้วยการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง สอดคล้องกับผลรายงานสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ระบุว่านักท่องเที่ยวที่จัดการเดินทางด้วยตนเอง มีจำนวน 26,427,652 คน ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่จัดการเดินทางผ่านบริษัทนำเที่ยว มีจำนวน 9,164,326 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) จากสัดส่วนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวด้วยตนเองมากกว่าการเดินทางผ่านบริษัทนำเที่ยว เป็นผลให้ชุมชนต้องสื่อสารกับนักท่องเที่ยวโดยตรงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การสื่อสารที่ประสบปัญหานี้เกิดขึ้นโดยเฉพาะกับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น เพราะชุมชนสามารถสื่อสารได้เพียงภาษาไทย ภาษาอังกฤษและภาษาจีนเท่านั้น ในขณะที่การใช้ภาษาอังกฤษกลับไม่สามารถสื่อสารระหว่างกันได้ เพราะนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นมักไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษและมีสำเนียงการออกเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ยากต่อการเข้าใจ สอดคล้องกับ กรวรรณ สังขกร และศันสนีย์ กระจ่างโหม (2562) ที่กล่าวไว้ว่าปัญหาและอุปสรรคของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาทางด้านภาษาและการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น ในขณะที่งานวิจัยของ จูติพร ศรีอาภรณ์ (2558: 184) ก็ให้ข้อเสนอแนะว่าเพื่อนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นได้รับความสะดวกควรมีการให้ข้อมูลที่เป็นภาษาญี่ปุ่นได้

ด้วยเหตุนี้ทางคณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่มุ่งเน้นให้คนในชุมชนมีทักษะภาษาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้หลากหลาย ตอบโจทย์ความต้องการของคนในท้องถิ่นและแก้ปัญหาการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่จะเป็นกลุ่มเป้าหมายของการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อไปในอนาคต คณะผู้วิจัยจึงจะพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าติ้ว อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เพื่อเตรียมความพร้อมและรองรับการบริการด้านการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น เป็นการเพิ่มรายได้ อาชีพ และทำให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชน ตำบลป่าติ้วอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาญี่ปุ่นและสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น ของผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าติ้ว อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าติ้ว อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย 2) ด้านการสื่อสารและการเรียนรู้ภาษา 3) การท่องเที่ยวโดยชุมชน

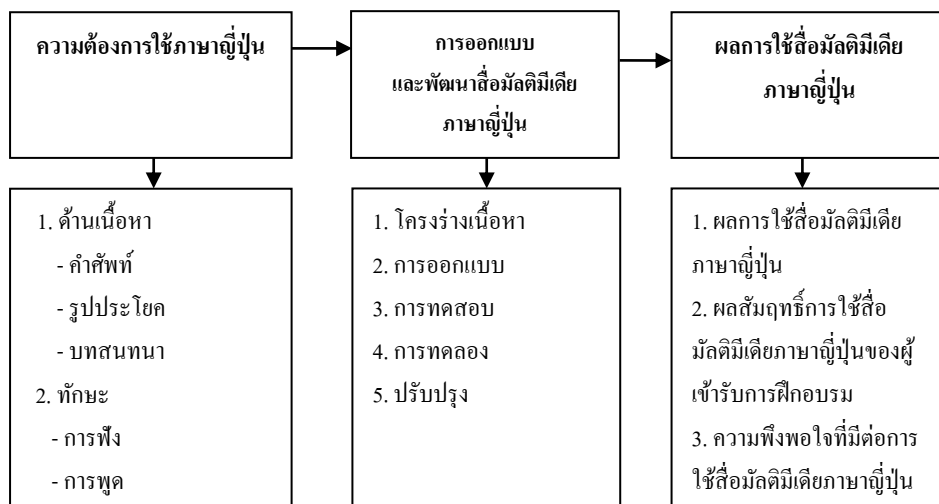
การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย Heinich (1989), Tai (1993) และทวิศักดิ์ กาญจนสุวรรณ (2546) อธิบายว่าความหมายของมัลติมีเดีย (Multimedia) นั้น คือสื่อผสม ที่นำองค์ประกอบของสื่อชนิดต่าง ๆ มารวมกัน

โดยมีองค์ประกอบอย่างตัวอักษรข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวอนิเมชัน เสียงและวิดีโอ เพื่อนำเสนอเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งฉัฐกร สงคราม (2557) ได้อธิบายรูปแบบของมัลติมีเดียไว้ว่ามี 2 ประเภท คือ มัลติมีเดียเพื่อการนำเสนอและมัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์ เป็นรูปแบบที่เน้นให้ผู้ใช้สามารถโต้ตอบสื่อสารกับสื่อได้โดยตรงผ่านโปรแกรมมัลติมีเดียที่มีลักษณะของสื่อหลายมิติภายในเนื้อหาที่สามารถเชื่อมโยงถึงกัน ปัจจุบันมัลติมีเดียไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนเพียงเท่านั้น ด้วยสถานการณ์เทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามัลติมีเดีย ถูกพัฒนาไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะประโยชน์ในการเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

ในด้านของการสื่อสาร ขวัญชนก พันธุ์พัก (2559) กล่าวว่าอุปสรรคในการสื่อสารนั้นมาจากผู้ส่งสารขาดความรู้ความเข้าใจในภาษาหรือวัฒนธรรมภาษาของผู้รับสาร ขาดความรู้ความสามารถในการผลิตสารที่ถูกต้องและเหมาะสม และขาดความสามารถในการเลือกช่องทางการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสมด้วยอุปสรรคในการสื่อสารมีต้นเหตุมาจากด้านภาษา เพื่อลดอุปสรรคในการสื่อสารลงคือการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา ตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา ภาษาถูกแบ่งออกเป็นภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง สำหรับภาษาที่หนึ่งผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียน แต่สำหรับภาษาที่สองผู้เรียนจะประสบความสำเร็จเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น เช่น อาจสามารถสื่อสารได้แต่ผิดหลักไวยากรณ์ เป็นต้น (รุ่งฤดี แผลงสร, 2560: 35-36) ในการเรียนรู้ภาษาปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากประการหนึ่งคือสมมุติฐานกลั่นกรองด้านจิตใจ ประกอบด้วย 3 ประการคือ 1) แรงจูงใจ 2) ความมั่นใจในตัวเอง 3) การลดความวิตกกังวล และจากการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวโดยชุมชนของ Buhalis (2000), บุญเลิศ จิตต์ตั้งวัฒนา (2005), ธนภฤต สังข์เฉย (2007) และปทุมพร แก้วคำและคณะ (2561) ได้อธิบายพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวโดยชุมชนว่าต้องมีทั้งหมด 6 ด้าน (6A's) คือ 1) สิ่งดึงดูดใจหรือแหล่งท่องเที่ยว (Attractions) 2) ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) 3) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) 4) ที่พักแรม (Accommodations) 5) กิจกรรม (Activities) 6) การบริการ (Ancillary services) ในขณะที่ (Prahald & Ramaswamy, 2000) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยวว่ายังต้องประกอบด้วยหลัก 3 ประการคือ 1) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจากการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว 2) การจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างยั่งยืนและ 3) ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยว

ดังนั้นสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นนั้นนอกจากเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ชุมชนสามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวภายในชุมชนกับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นได้แล้ว ผู้นำเที่ยวในชุมชนก็สามารถใช้สื่อในการพัฒนาและเรียนรู้ทักษะพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นด้วยตนเองต่อไป อันจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนตามองค์ประกอบ 6 ด้านต่อไป

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประเภทของงานวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับผู้มาเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจความต้องการด้านเนื้อหาของสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 คน ซึ่งใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง คือต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เพื่อสามารถระบุความต้องการด้านเนื้อหาของสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

2. กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการฝึกอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 คน ซึ่งใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง คือต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจเข้าร่วมการอบรมและเป็นผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เพื่อได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความพร้อมและสนใจในการอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีทั้งหมด 4 ชุด ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi - structured Interview) เพื่อสำรวจความต้องการด้านเนื้อหาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น แบ่งเป็น 3 ตอน รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความต้องการด้านเนื้อหาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามสัมพันธภาพและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Item-Objective Congruence Index: IOC)

2. สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยตรวจสอบคุณภาพสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องเนื้อหาขององค์ประกอบสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น (Item-Objective Congruence Index: IOC)

3. แบบทดสอบก่อนฝึกอบรมและแบบทดสอบหลังฝึกอบรมและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาญี่ปุ่นและสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นของผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยการใช้การทดสอบที (t - test แบบ dependent) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อน และหลังฝึกอบรมโดยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ (Item-Objective Congruence Index: IOC)

4. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับผู้นำเที่ยวในชุมชนพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย แบ่งเป็น 2 ตอน รายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของผู้นำเที่ยวในชุมชนที่มีต่อการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

- 1) ความพึงพอใจด้านการอบรมและวิทยากรผู้อบรม
- 2) ความพึงพอใจด้านสื่อมัลติมีเดีย
- 3) ความพึงพอใจด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

1. ขั้นตอนออกแบบและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตอง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

1.1 ศึกษาบริบทในชุมชน ลงพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจกับผู้นำชุมชนและคนในชุมชน
1.2 สำรวจความต้องการด้านเนื้อหาการท่องเที่ยวและรูปแบบสื่อมัลติมีเดียที่ต้องการของชุมชนโดยใช้แบบสัมพันธภาพแบบกิ่งโครงสร้าง

1.3 กำหนดและออกแบบสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นจากผลการสำรวจความต้องการด้านเนื้อหา

1.4 สร้างสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น โดยมีผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นเป็นผู้ตรวจสอบเนื้อหาความถูกต้อง

1.5 ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหาและองค์ประกอบของสื่อ
มัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

1.6 ทดลองใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

1.7 ปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2. ขั้นตอนประเมินผล

2.1 อบรมภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน และการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

2.2 สร้างแบบทดสอบและดำเนินการทดสอบก่อนฝึกอบรมและทดสอบหลังฝึกอบรม

2.3 สรุปผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อน และหลังฝึกอบรม

2.3 สร้างแบบประเมินและประเมินความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

3.3 ปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ตรวจสอบคุณภาพสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นโดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ถ้าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ แต่ถ้าน้อยกว่า 0.5 ต้องแก้ไขปรับปรุงโดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะประกอบ

2. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาญี่ปุ่นและสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นของผู้เข้าเรียนในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ใช้การวิเคราะห์ผลจากการทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยการทำการทดสอบที (t - test แบบ dependent) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อน และหลังฝึกอบรม

3. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ใช้การวิเคราะห์ผลจากแบบประเมินความพึงพอใจโดยจัดทำเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

ในการสำรวจความต้องการด้านเนื้อหาของสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้นำเที่ยวในชุมชน จำนวน 20 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์มีความต้องการด้านเนื้อหาของสื่อมัลติมีเดียตามประเด็นดังต่อไปนี้ 1) ด้านทักษะภาษาญี่ปุ่นมีความต้องการทักษะการพูดมากที่สุด 2) ด้านเนื้อหาการใช้ภาษาญี่ปุ่นมีความต้องการเนื้อหาตัวเลขและคำทักทายในชีวิตประจำวันมากที่สุดเท่ากัน 3) ด้านเนื้อหาของสถานที่ท่องเที่ยวมีความต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา

สถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ และข้อมูลสินค้าชุมชนมากที่สุดเท่ากัน 4) ด้านรูปแบบของสื่อมัลติมีเดียมีความต้องการลักษณะของสื่อที่มีภาพนิ่งและเสียงมากที่สุด

จากการสัมภาษณ์ผู้นำเที่ยวในชุมชนตำบลป่าตึง จากแหล่งท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์บ้านหล่อชา และบ้านดินหล่อโย ทั้งสองสถานที่ตั้งอยู่หมู่ 19 ซึ่งคนในชุมชนเป็นผู้จัดการการท่องเที่ยวและรวมถึงเป็นผู้นำเที่ยวในชุมชนเอง มีทั้งวัยทำงานที่มีอาชีพหลักคือเกษตรกร และเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ จากการสัมภาษณ์ยังพบว่าผู้นำเที่ยวในชุมชนส่วนใหญ่นั้นเป็นวัยทำงานไม่มีวุฒิการศึกษาแต่กลับสามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวโดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ โดยอาศัยจากการเรียนด้วยตนเองประกอบกับมีประสบการณ์การเป็นผู้นำเที่ยวในชุมชนมากกว่า 3 ปี จึงทำให้สามารถสื่อสาร และถ่ายทอดองค์ความรู้ในชุมชนให้แก่นักท่องเที่ยวได้ สำหรับความต้องการด้านเนื้อหาของสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นผู้ให้สัมภาษณ์มีความต้องการตามประเด็นดังต่อไปนี้ 1) ด้านทักษะภาษาญี่ปุ่นมีความต้องการทักษะการพูดมากที่สุด 2) ด้านเนื้อหาการใช้ภาษาญี่ปุ่นมีความต้องการเนื้อหาตัวเลขและคำทักทายในชีวิตประจำวันมากที่สุดเท่ากัน 3) ด้านเนื้อหาของสถานที่ท่องเที่ยวมีความต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ และข้อมูลสินค้าชุมชนมากที่สุดเท่ากัน 4) ด้านรูปแบบของสื่อมัลติมีเดียมีความต้องการลักษณะของสื่อที่มีภาพนิ่งและเสียงมากที่สุด

จากผลความต้องการดังกล่าวนำไปสู่การออกแบบและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น ได้จัดทำเป็นรูปแบบ QR-Code อธิบายจุดท่องเที่ยว 2 สถานที่ คือ พิพิธภัณฑ์บ้านหล่อชา และบ้านดินหล่อโย โดยตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมและความสอดคล้องเนื้อหาขององค์ประกอบสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นโดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 มีค่าความเหมาะสมใช้ได้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. QR-Code แนะนำกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว

1.1 QR-Code แนะนำกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์บ้านหล่อชา

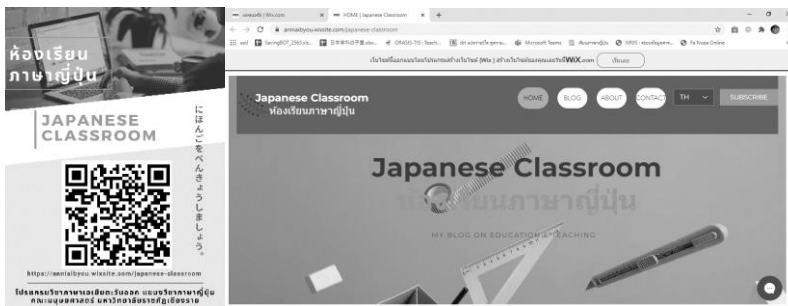
ภาพที่ 2 แผนที่จุดท่องเที่ยวในพิพิธภัณฑ์บ้านหล่อชา

1.2 QR-Code แนะนำกิจกรรมในบ้านดินหล่อโย

ภาพที่ 3 กิจกรรมการท่องเที่ยวในบ้านดินหล่อโย

2. QR-Code เรียนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้สนใจในชุมชน

<https://anniaibyou.wixsite.com/japanese-classroom>

ภาพที่ 4 QR-Code เรียนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้สนใจในชุมชน

ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย โดยผู้นำเที่ยวในชุมชนบ้านหล่อชาและบ้านหล่อโย จำนวน 20 คน ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

การทดสอบ	N	Mean	S.D.	t	df	Sig.
ก่อนการอบรม	20	6.65	1.81	15.77	19	0.0000*
หลังการอบรม	20	13.85	0.93			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

จากตารางที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 6.65 คะแนน และ 13.85 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการอบรม พบว่าคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

การวิเคราะห์ผลความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

การประเมินผลจากผู้นำเที่ยวในชุมชนที่เข้าอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยใช้องค์ความรู้ทางภาษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน จำนวน 20 คน ได้ผลการประเมินดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้นำเที่ยวในชุมชนที่มีต่อการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

ระดับความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ความพึงพอใจด้านการอบรมและวิทยากรผู้อบรม			
1.1 ระยะเวลาในการอบรม	4.20	0.83	มาก
1.2 สถานที่ที่ใช้ในการอบรม	4.40	0.50	มาก
1.2 การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร	4.80	0.52	มากที่สุด
1.3 สื่อที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม	4.70	0.47	มากที่สุด
1.4 เนื้อหาในการอบรมตรงกับความต้องการ	4.60	0.75	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านการอบรมและวิทยากรผู้อบรม	4.54	0.35	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจด้านสื่อมัลติมีเดีย			
2.1 รูปแบบของสื่อมัลติมีเดียมีความสวยงามและเหมาะสม	4.70	0.47	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาในสื่อมัลติมีเดียมีความครอบคลุมตรงกับความต้องการ	4.40	0.68	มาก
2.3 ความสวยงามและความทันสมัยของสื่อมัลติมีเดีย	4.55	0.60	มากที่สุด
2.4 ภาษาในสื่อมัลติมีเดียมีเข้าใจง่าย	4.15	0.81	มาก
2.5 ตัวอักษรอ่านง่ายและมีขนาดที่เหมาะสม	4.30	0.73	มาก
2.6 สีและรูปภาพประกอบมีความสวยงามและเหมาะสม	4.30	0.66	มาก
2.7 วิธีโอประกอบมีความน่าสนใจ	4.40	0.50	มาก
2.8 มีความสะดวกในการใช้งานสื่อมัลติมีเดีย	4.45	0.76	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านสื่อมัลติมีเดีย	4.41	0.31	มาก
3. ความพึงพอใจด้านการนำไปใช้ประโยชน์			
3.1 สามารถนำองค์ความรู้ในการอบรมไปใช้ได้จริง	4.45	0.69	มาก
3.2 สามารถนำองค์ความรู้ในการอบรมไปใช้ในการถ่ายทอดหรือเผยแพร่ได้	4.40	0.68	มาก
3.3 สามารถแนะนำและใช้สื่อมัลติมีเดียได้จริง	4.55	0.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านการนำไปใช้ประโยชน์	4.47	0.50	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 3 ด้าน	4.47	0.50	มาก

จากการประเมินความพึงพอใจของผู้นำเที่ยวในชุมชนที่มีต่อการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้นำเที่ยวในชุมชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.50 โดยมีระดับความพึงพอใจในด้านการอบรมและวิทยากรผู้อบรมมากที่สุด รองลงมาคือความพึงพอใจในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจด้านสื่อมัลติมีเดีย ตามลำดับ ความพึงพอใจในด้านการอบรมและวิทยากรผู้อบรมพบว่า ผู้นำเที่ยวในชุมชนมีความพึงพอใจในการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 อันดับที่สองคือสื่อที่ใช้ในการอบรมมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.47 อันดับที่สามคือเนื้อหาในการอบรมตรงกับความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.75 ส่วนความพึงพอใจในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ผู้นำเที่ยวในชุมชนมีความพึงพอใจในการสามารถแนะนำและใช้สื่อมัลติมีเดียได้จริงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.60 อันดับที่สองคือสามารถนำองค์ความรู้ในการอบรมไปใช้ได้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.69 อันดับที่สามคือสามารถนำองค์ความรู้ในการอบรม ไปใช้ในการถ่ายทอดหรือเผยแพร่ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.68 ในด้านสื่อมัลติมีเดียพบว่า ผู้นำเที่ยวในชุมชนมีความพึงพอใจรูปแบบของสื่อมัลติมีเดียมีความสวยงามและเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.47 อันดับที่สองคือความสวยงามและความทันสมัยของสื่อมัลติมีเดีย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.60 อันดับที่สามคือมีความสะดวกในการใช้งานสื่อมัลติมีเดีย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.76

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

การออกแบบและพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น ได้จัดทำเป็นรูปแบบแผ่นป้าย QR-Code 2 รูปแบบคือ 1) QR-Code แนะนำกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว เป็นลักษณะแผ่นป้ายแสดงกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว 2 สถานที่ คือ พิพิธภัณฑ์บ้านหล่อชา และบ้านดินหล่อโย ซึ่งเมื่อสแกน QR-Code จะเข้าไปสู่หน้าเพจเฟซบุ๊กที่อธิบายกิจกรรมการท่องเที่ยวพร้อมรูปประกอบอย่างละเอียด ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้นำเที่ยวในชุมชนที่ต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ และข้อมูลสินค้าชุมชน 2) QR-Code เรียนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้นำเที่ยวในชุมชน เป็นลักษณะแผ่นป้าย QR-Code สำหรับเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วยตนเอง ซึ่งเมื่อสแกน QR-Code จะเข้าไปสู่เว็บไซต์สำหรับเรียนภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐาน สามารถทักทายและสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งรูปแบบ QR-Code ทั้ง 2 รูปแบบนี้ตรงกับความต้องการของผู้นำเที่ยวในชุมชนที่มีความต้องการรูปแบบลักษณะของสื่อที่มีภาพนิ่งและเสียง โดยเมื่อตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมและความสอดคล้องเนื้อหาขององค์ประกอบสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 มีค่าความเหมาะสม ใช้ได้ เนื่องจาก

สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นมีความเหมาะสมทั้งรูปแบบและเนื้อหาการนำเสนอที่ตรงความต้องการของผู้นำเที่ยวที่สามารถแนะนำให้นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นให้เข้าใจถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวได้โดยง่าย สอดคล้องกับไพศาล กาญจนวงศ์ และอาบทิพย์ กาญจนวงศ์ (2560) ที่ได้ใช้ QR-Code เพื่อบริการข้อมูลให้นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะสื่อผสม 3 ภาษา ที่กล่าวว่า QR-Code สามารถช่วยให้นักท่องเที่ยวยุคใหม่ที่ใช้อุปกรณ์มือถือสามารถเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การใช้ภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นจากผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยผู้นำเที่ยวในชุมชน จำนวน 20 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการอบรม พบว่าคะแนนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นและสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน ประกอบกับผู้เข้าร่วมอบรมมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนของตน ทำให้ถึงแม้ไม่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นก็สามารถเรียนรู้ได้เร็ว ประกอบกับเคยมีประสบการณ์การนำเที่ยวมาก่อนมากกว่า 3 ปี ทำให้สามารถเข้าใจบริบทการสื่อสารได้ง่าย อีกทั้งรูปแบบการใช้สื่อมัลติมีเดียก็สามารถทำได้ง่าย สอดคล้องกับ สุทธิกานต์ บ่อจักรพันธ์ และคณะ (2559) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะฉะนั้นนักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้น อีกทั้งการเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ทำให้นักเรียนได้สัมผัสและมีปฏิสัมพันธ์กับอุปกรณ์แท็บเล็ตและโทรศัพท์มือถืออยู่ตลอดเวลา สื่อมัลติมีเดีย นับว่าเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งเหมาะที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้ตามศักยภาพที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่น

การประเมินผลจากผู้นำเที่ยวในชุมชนที่เข้าอบรมภาษาญี่ปุ่นและการใช้สื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย จำนวน 20 คน พบว่าผู้นำเที่ยวในชุมชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 โดยมีระดับความพึงพอใจในด้านการอบรมและวิทยากรผู้อบรมมากที่สุด รองลงมาคือความพึงพอใจในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจด้านสื่อมัลติมีเดีย ตามลำดับ ความพึงพอใจในด้านการอบรมและวิทยากรผู้อบรมพบว่า ผู้นำเที่ยวในชุมชนมีความพึงพอใจในการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 เนื่องจากวิทยากรมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาญี่ปุ่นสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เข้าร่วมอบรมได้เป็นอย่างดี

ส่วนความพึงพอใจในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ผู้นำเที่ยวในชุมชนมีความพึงพอใจในการสามารถแนะนำและใช้สื่อมัลติมีเดียได้จริงมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 เนื่องจากผู้นำเที่ยวเล็งเห็นประโยชน์ของการใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนได้จริง

สำหรับในด้านสื่อมัลติมีเดียพบว่า ผู้นำเที่ยวในชุมชนมีความพึงพอใจรูปแบบของสื่อมัลติมีเดียมีความสวยงามและเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียมีรูปแบบสีสันสวยงาม มีความทันสมัย และสะดวกต่อการใช้งาน สามารถแนะนำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีในแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นได้ง่ายโดยใช้โทรศัพท์สแกน QR-Code เท่านั้น สอดคล้องกับพิมพ์ชนก สุวรรณศรี (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในการนำเสนอข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในเมืองเชียงใหม่ พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลความพึงพอใจในการใช้สื่อในระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 อีกทั้งสื่อมัลติมีเดียในยุคปัจจุบันเข้ามามีบทบาทกับชีวิตของทุกคน มีประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน สอดคล้องกับบุษบา ไพสิฐศิริรักษา (2554) ที่กล่าวไว้ว่าสื่อมัลติมีเดียมีประโยชน์ทั้งด้านการนำเสนอให้มีความน่าสนใจและสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้เพราะเป็นการนำเสนอสิ่งเร้าแก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียภาษาญี่ปุ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย เป็นสื่อที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ป็นสื่อเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมและสร้างแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นมีความสนใจที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งสื่อเป็นอีกช่องทางในการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวที่สนใจรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้เข้ามาเก็บเกี่ยวประสบการณ์ เรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชนได้

เอกสารอ้างอิง

- กรวรรณ สังขกร, และศันสนีย์ กระจำโนม. (2562). *Wellness Tourism เจาะลึกพฤติกรรมและความต้องการนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในพื้นที่ล้านนา 8 จังหวัดภายใต้โครงการหน้าต่างการท่องเที่ยวสู่ล้านนา* (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยว สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). *สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศ รายจังหวัด ปี 2563*.
- ขวัญชนก พันธุ์พัก. (2559). *การสื่อสารและการปรับตัวของแรงงานพม่าในสังคมไทย*. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพฯ.

- ณัฐกร สงคราม. (2557). การออกแบบพัฒนามัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ. (2546). *Multimedia ฉบับพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์.
- บุญบา ไพสิฐศิริรักษา. (2554). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมสำหรับมัคคุเทศก์น้อย โรงเรียนปงรัชดาภิเษก อำเภอปง จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อและการสื่อสาร). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่: เชียงใหม่.
- ปฏิพันธ์ อุทยานกุล และคณะ. (2562). การพัฒนาคู่มือมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและโมบายแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน โดยใช้องค์ความรู้ทางภาษา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน ศึกษาศาสตรบัณฑิต อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย. *วารสารการวิจัยกาสะลองคำ*, 13(1), 83-93.
- ปทุมพร แก้วคำ และคณะ. (2561). การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านฮ่องแอ. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12(3), 133-149.
- ประกาศิต เขมมิกู่. *สัมภาษณ์*. 4 กรกฎาคม 2563.
- พิมพ์ชนก สุวรรณศรี. (2563). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียในการนำเสนอข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในเมืองเชียงใหม่. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 40(2), 23-33.
- ไพศาล กาญจนวงศ์ และอาภัพิพย์ กาญจนวงศ์. (2560). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีบาร์โค้ดสองมิติเพื่อบริการข้อมูลให้นักท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยว ภูมิศึกษา วัดพระธาตุคอกยสุเทพวรวิหาร เชียงใหม่. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 9 (17), 120-134.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2561). *ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการธุรกิจ การท่องเที่ยวในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.).
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *รายงานสถิติการท่องเที่ยวประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงราย. (2559). *หัวข้อนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายเพิ่มมากขึ้น*. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2563. จาก <http://prcr.prdnorth.in.th/news-detail.php?type=1&id=37&fbclid=IwAR1IxmNDZXUUAhLKI5EzXdZ6lwM0nbO9s5aN4xBQuoWG8-8YGRdebGJqm8>.
- สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2564. จากเว็บไซต์: https://mots.go.th/more_news_new.php?cid=594.

- สุทธิกานต์ บ่อจักรพันธ์ และคณะ. (2559). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม. *วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม*, 3(2), 58-64.
- Buhalis, D. (2000). Marketing the competitive destination in the future. *Tourism Management*, 21(1), 97-116.
- Heinich, Robert, and others. (1989). *Instructional Media and Technology for Learning*. 5th ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Nindum, K. et al. (2018). *The youth development guideline as a communicator forethnic tourism promotion in Mae Chan District, Chiang Rai Province* (Research report). Chiang Rai: Faculty of Management Chiang Rai Rajabhat University. [in Thai]
- Prahalad, & Ramaswamy. (2000). Co-opting Customer Competence. *Harvard Business Review*, 78, 79-87.
- Tai. (1993). *Computer Multimedia*. New York: London Niohols Publishing.
